

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA
1994–1995

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk VapenRulla – SVR – skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

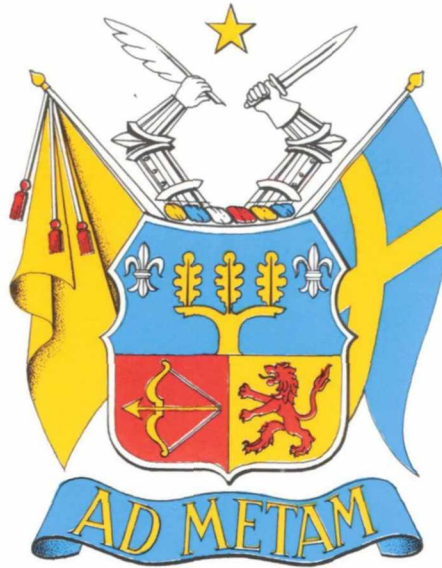
a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA / SVR

Stiftelsen SVR ser som sin uppgift att utan vinstintresse trygga fortsatt utgivning av Skandinavisk VapenRulla till lägsta möjliga kostnad för vapenanmälare och övriga intressenter. Stiftelsen administreras av en redaktör. Den heraldiska sakkunskapen garanteras av ett heraldiskt råd, HR, bestående av framstående skandinaviska heraldiker.

Heraldisk sakkunskap, strikta och orubbliga publiceringsprinciper är vägledande för arbetet. SVR vill samtidigt öka kunskapen om och bruket av heraldiska vapen i Norden samt verka för god heraldisk konst.

HYLTÉN-CAVALLIUS

SVR 464/95

SKÖLD: Delad och underkliven med bård av silver. 1. I blått en uppväxande ekstubbe med tre blad av guld, på vardera sidan åtföljd av en höjd lilja av silver; 2. i rött en bjälkvis ställd spänd båge med pil, allt av guld; 3. i guld ett rött lejon.

På skölden en hjälmbindel av guld, blått, silver, rött, guld och blått varifrån två uppskjutande beväpnade armar, dexter hållande en fjäderpenna, sinister ett svärd och däremellan en svävande femuddig stjärna av guld.

Bakom skölden en gul fana och en svensk örlogsflagga i kors.

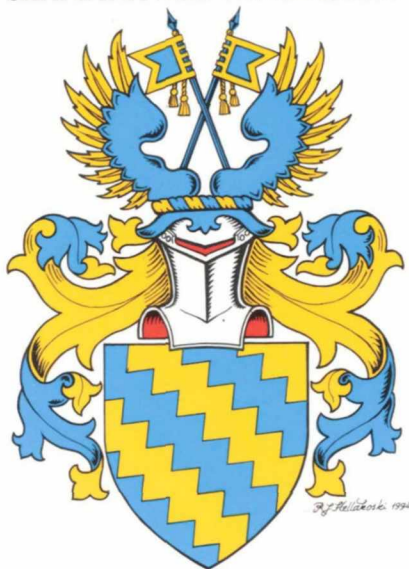
VALSPRÅK: Ad Metam (Till målet)

Äldste kände stamfader, bonden Sven född i slutet av 1400-talet, ägde gården Håldala i V:a Torsås socken och "var med Dacken", därav pilbågen i vapnet. En sonsons son, rektorn vid Växjö gymnasium Magnus Olai antog namnet Cavallius efter Håldala (Cava vallis). Brodern, fogden Erenigle Olufsson, köpte 1665 gården Sunnanvik, Skatelövs socken i Kronobergs län, ännu ägd av ättlingar. Hans äldste son, Olaus Cavallius (f.1678), var professor i Lund, sedan biskop i Växjö. Dennes son, ryttmästaren Samuel, ändrade sitt namn till Cavallin. Erenigles sonson Johan (f.1695), inledde som kapten släktens officerstraditioner vid Kungl. Kronobergs regemente. Liljorna i vapnet minner om två av hans söner, vilka utmärkt sig i fransk krigstjänst. Tre av sonsönerna tog namnet Cavalli. En broder till dem, fil. mag. Carl Fredrik Cavallius, prost i Vislanda blev gift med Anna Elisabeth Hyltenius. Barnen kallade sig Hyltén-Cavallius. Från kommandören Gustaf Erik, apotekaren och "chemie adjunkten" Carl Erenigsel och charge d'affairen Gunnar Olof (känd för verket "Wärend och Wirdarne"), vilka bröder antog vapnet 1838, stammar dagens tre grenar av släkten, vilka får föra vapnet. Därav de tre spirande eklövsskotten. Släktvapen anmäls i denna form 1995 av överstelöjtnanten Gunnar Hyltén-Cavallius. Vapenbilden bygger på en sigillgravyr.

LITTERATUR: Svensk Släktkalender 1950 (1995); Gunnar Olof Hyltén-Cavallius: "Ättelängd juni 1843", "Slägt-Minnen från Sunnanvik 1879".

SKANDINAVISK VAPENRULLA

VALANTA

SVR 465/95

SKÖLD: Styckad av fem tandskuror i guld och blått.

Blått hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två blå vingar med fjädrar av guld, mellan vilka två korsställda blå dragonflaggor med guldkant.

Vapnet har antagits år 1993 av optiker Keijo Ilmari Valanta från Kärkölä (f 1935) och införts år 1993 i Finlands heraldiska förenings register under nr 570. Det får föras av Keijo Valantas familj och av efterkommande med släktnamnet. Vapnet är talande och syftar till det tidigare släktnamnet Weckström. Dragonflaggorna syftar på Keijo Valantas vapenslag inom dragonregementet. Släktens tidigast kände stamfader är Julius Ilmari Weckström (f 9/3 1894), vilken år 1935 ändrade släktnamnet till Valanta.

SILVEGREN

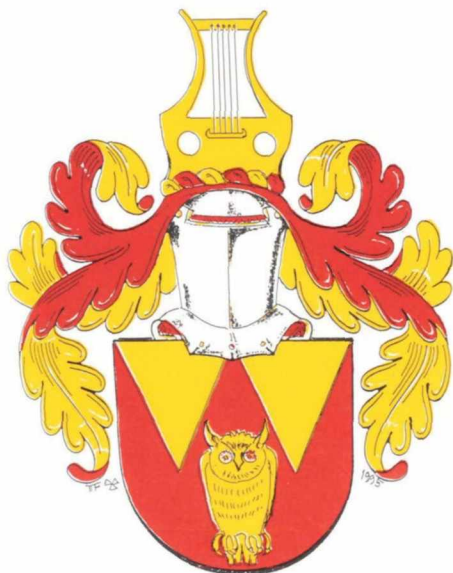
SVR 466/95

SKÖLD: I rött två ankbönder med uppböjda stjärtfjädrar över en ankhona, alla med krona om halsen, allt av guld.

Rött hjälmfodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande röd skånsk panter med beväpning och man av guld.

Vapnet är år 1993 antaget av numismatikern och arkeologen Ulla Silvegren, Lund, för sig, sin make, tekn. dr Christer Silvegren, och deras son, fil. stud. Germund Silvegren samt dennes efterkommande med släktnamnet. Sistnämndes maka får föra vapnet under förutsättning att släktnamnet Silvegren antagits. Vapnets centralmotiv, ankan, är sedan länge en symbol för familjen. Kronan kring ankans hals är avsedd att föra tanken till staden Lund som medeltida kungsort. Familjen är bosatt i Lund sedan flera decennier och samtliga medlemmar har fått sin utbildning vid Lunds Universitet. Ulla Silvegren har i sin dagliga gärning vid Lunds Universitets Historiska Museums myntkabinett under senaste tio åren ägnat omfattande intresse och tid åt de kungliga danska mynten som präglats i Lund under medeltiden. Den skånska heraldiska pantern (se SVR 432/92) är avsedd att understryka släktens sedan generationer starka anknytning till Skåne. Medlemmar är f n bosatta i Helsingborg, Ljungbyhed, Lund, Malmö och Vellinge. Pantern är också en symbol för familjemedlemmarna som historiskt och kulturhistoriskt medvetna skånelänningar. Även vapnets tinkturer anspelar på detta.

WENSTER
SVR 467/95

SKÖLD: I rött fält två nedvända, korta spetsar och mellan dem en ugglan, allt av guld.
Rött hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En femsträngad lyra av guld.

Vapnet är antaget år 1995 av pol.mag. Carl Urban Wenster, Stockholm, och får föras av avkomlingar på manslinjen samt ogifta döttrar till Karl Bertil och Karl Gösta Wenster. Tidigast kände stamfader hautboisten Christian Wenster avled år 1727 i Landskrona. Sonen Christian Wenster (1704–79) blev domkyrkoorganist i Lund, Ystad och Karlshamn. Hans son med samma namn (1735–1823) blev fil.mag. i Lund och Director Musicus vid Akademiska kapellet därstädes. Han efterträddes av sonen Emanuel, som disputerade i Lund. Släktmedlemmen Carl Gustav (1777–1838) var handlande och bryggare i Göteborg och Stockholm och sonen Carl Johan (1819–1901) blev bokbindaremästare (den siste i sitt skrå i Uppsala; erhöll kunglig utmärkelse). Dennes son Carl Henrik (1875–1948) var postmästare i Uppsala och hade sönerna Karl Gösta och Karl Bertil, fader till vapenantagaren, som har sonen Carl Christian, vilken har en son med samma namn. Vapnets spetsar skall minna om "W" i släktnamnet och ugglan om akademiska examina och verksamhet inom släkten. Tinkturerna syftar på Skånes färger samt på ärkestiftets.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

HELLÄKOSKI

SVR 468/95

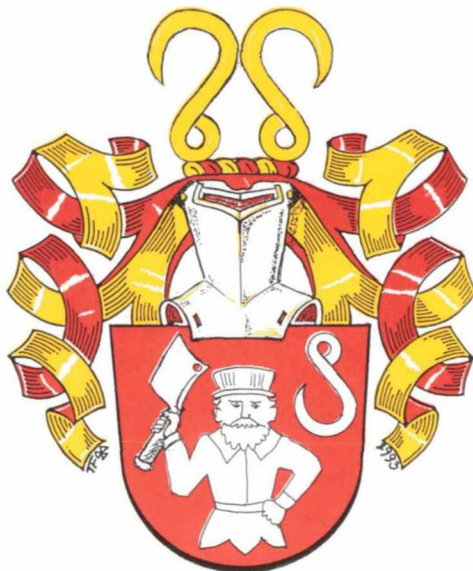
SKÖLD: I svart en stolpe av silver belagd med en svart bila och åtföljd av tvenne bilor av silver.

Svart hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande svart örn med röd tunga.

Vapnet har antagits år 1984 av ritaren och heraldikern Reijo Helläkoski (f 1942), Vanda stad i Finland, och är införd år 1984 i Finlands heraldiska förenings register under nr 19. Vapnet får föras av vapenantagarens familj samt av fadern, timmermannen och byggaren Tuomas Salomon Helläkoski (f d Rothsten), samt deras efterkommande. Bilorna syftar på stamfadern Thomas Hurtig (f 1758 i Leppäkoski i Vittis, vars moder var Valborg Mattsdotter f 1733 i Jalonoja i Vittis), dragon i Haistila rusthåll i Ulvsby och hans son Thomas Rostén (f 1783 i Haistila; namnet ändrades till Rothsten), som var bysmed i Hellänmäki i Vittis samt på övriga anor, vilka var torpare och använde detta redskap. Stolpen syftar till Hellän koski fors i Sattekunde älv (Kokemäen johi). Örnens anspelar på Tuomas Salomon Rothstens (Helläkoski) kamp mot den stora rovfågeln. Vapnet har komponerats år 1984 av teol.dr Fader Robert de Caluwe samt utformats och ritats av vapenantagaren.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

METZLER

SVR 469/95

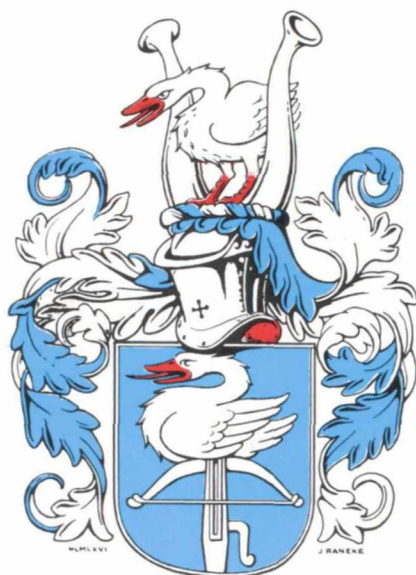
SKÖLD: I rött överkroppen av en skäggig, hattprydd man hållande en styckningskniv i höger hand, åtföljd i sinister sköldhorn av en köttkrok, allt av silver.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två störtade frånvända köttkrokar av guld.

Vapnet är antaget år 1993 av Lennart Larsson, Kalmar, och hans hustru Elisabeth Metzler-Larsson, inflyttad från Tyskland 1957, samt deras barn Thomas Metzler, Constanze Metzler och Gisela Metzler och får föras som släktvapen av alla efterkommande till Wilhelm Metzler (1896–1959), Schorndorf, Tyskland och hans hustru Anna Metzler, född Schäfer (1895–1953). Kniven och köttkrokarna symboliserar det yrke som givit upphov till släktnamnet. Romarna kallade slaktare macellarius, på tyska Metzger. Yrkesbeteckningen Metzger/Metzler har spårats till år 1268 för en Eberhard Metzler i Ehningen Kreis Böblingen.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

GOOS

SVR 470/95

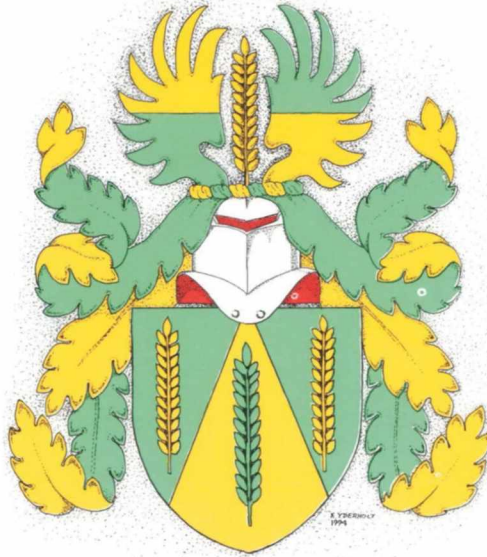
SKÖLD: I blått ett från sköldfoten uppkommande armborst av silver med en gås av silver med röd beväpning sittande på bågen.

Blått hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En gås av silver med röd beväpning stående mellan två vesselhorn av silver.

Vapnet, som anmäles år 1995 av Christian Goos, Falkenberg, för dottern Nina Goos, som vid giftermål behållit släktnamnet, får föras av henne samt efterkommande med namnet Goos. Ninas broder Peter Goos och hans efterkommande för liksom fadern släktvapen Goos (SVR 110/67), vilket förts sedan början av 1600-talet och av vilket Ninas vapen är en differentiering.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

INGELSSON

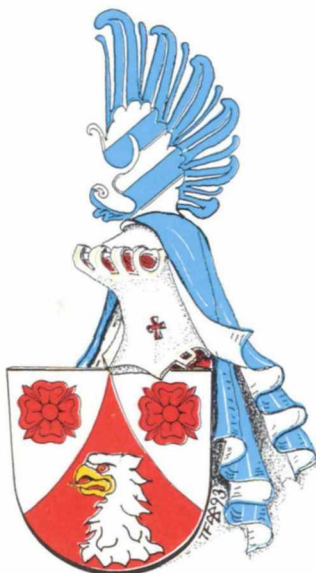
SVR 471/95

SKÖLD: I grönt fält en spets av guld belagd med ett grönt sädesax och åtföljt av två förhöjda sädesax av guld.

Grönt hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två vingar delade dexter i guld och grönt samt sinister i grönt och guld, och mellan dem ett uppväxande sädesax av guld.

Vapnet är antaget år 1994 av lantbrukaren Christer Ingelsson, Tostarps gård vid Kävinge, och får föras av familjen samt efterkommande med släktnamnet. Sädesaxet anspelar på vapenantagarens verksamhet samt på Tostarps gårds månghundraåriga historia som lantbruk. Denna gård omnämns redan under medeltiden som ätten Paeps (Kyrning) huvudgård. Senare kom gården att ägas av ett flertal adelssläkter, däribland släkten Sack. Hjälmprydnadens vingar syftar på vapenantagarens faders Allan Ingelsson (f 1930) yrke som stridsflygare i svenska flygvapnet.

BEER

SVR 472/95

SKÖLD: Delad av mantelsnitt i silver vari två röda fyrbladiga rosor och i rött vari ett avslitet örn huvud av silver med bevärning av guld.

Blått hjälm täcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En vinge av silver med blå fjäderpennor, belagd med två blå ginbalkar.

Vapnet är antaget år 1993 av direktör Hans (Johann) Beer, Stockholm, för sig, familjen och efterkommande med släktnamnet. Släkten Beer kan följas åtta generationer tillbaka, från vapenantagarens barn räknat, till Ignaz Beer som föddes under slutet av 1500-talet i Böhmen. Släktens medlemmar har som hantverkare sysslat med volymglasslipning och tenngjutning. Släktvapnet härledes ur vapnet för vapenantagarens morfars fars släkt Heitzmann från Tyrolen, känt sedan 1500-talet (Delat av mantelsnitt i svart vari två blå granater och guld vari ett svart örn huvud; svart hjälm täcke fodrat med guld; på hjälmen ett svart örn huvud), och vapnet för vapenantagarens morfars mors släkt Schwabl från Oberbayern, enligt obekräftad uppgift på en vapenmålning tillhörig släkten, känt sedan 1200-talet (I silver två blå damaskerade ginbalkar, i kanton av guld en röd fyrbladig blomma; blått hjälm täcke fodrat med silver; på hjälmen en upprättstående vinge av silver belagd med två blå damaskerade ginbalkar och med blå vingpennor.).

LITTERATUR: Vapen Heitzmann, K v Astens grosse Wappenwerk.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

ARRHENIUS

SVR 473/95

SKÖLD: I rött fält en skål med lock, fot och handtag, ”pignate”, åtföljd i ginstammen av två rundlar, allt guld.

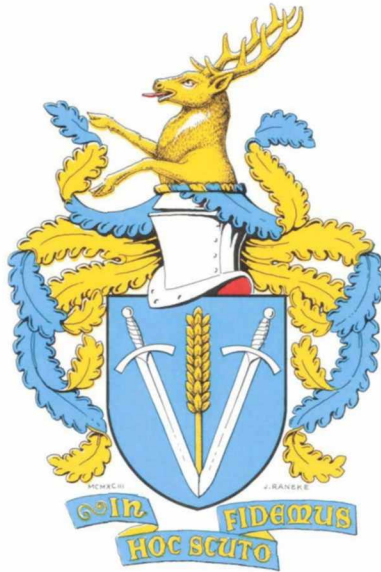
Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Pignaten av guld som i skölden.

VALSPRÅK: Tänk efter före.

Vapnet anmäls 1995 av elektroingenjören Carl-Gustaf Arrhenius (f 1929), Bjärred, för sig, sin familj och efterkommande med släktnamnet. Släkten härstammar från Claes Johansson Kapfelman, som tillhörde en gammal tysk adlig släkt. Han fördevs från Bayern för sin lutherska läras skull, tog sin tillflykt till Heidelberg och kom med hertig Karls, sedermera Karl IX:s, gemål Maria av Pfalz till Sverige som hovjunkare. Claes trädde i svensk krigstjänst som hövitsman och anförde en fänika Östgöta knektar i slaget vid Stångebro 1598. En son till honom, Arvid Claesson Kapfelman (1604–87), handlande och borgare i Linköping, hade fem söner varav fyra antog namnet Arrhenius. Sonen Claudius Arvidsson Arrhenius (1627–95) adlades Örnhielm 1684 och denna släkt fortlever i Finland. Från Jacob Arrhenius (1642–1725), historieförbarn i Uppsala och känd psalmförfattare, härstammar vapenansökan i 8:de rakt nedstigande led. Det kapfelmanska vapnet finns dokumenterat i Alte Siebmacher (utg. 1605–1806) och visar ett slags kärl med lock och handtag. Det beskrivs i Armorial Général sålunda: ”Kapfelman – De gu. à une pignate d’or. C.: la pignate.” Ordet pignate finns ej i nutida lexica, men synes vara en beteckning för mindre kärl av varierande utseende. Sannolikt rör det sig här om en kalk med patén som lock eller en pyxis, som kan ha kyrklig anknytning med tanke på namnet Kapfelman = kapellman, kaplan. Det örnhielmska vapnet visar en kluven sköld: 1. framkommande örn, 2. i rött en ”pignate” av guld.

NORDGREN

SVR 474/95

SKÖLD: I blått två balkvis respektive ginbalkvis störtade svärd av silver och ett veteax av guld uppväxande från svärdens sammanstötande uddar.

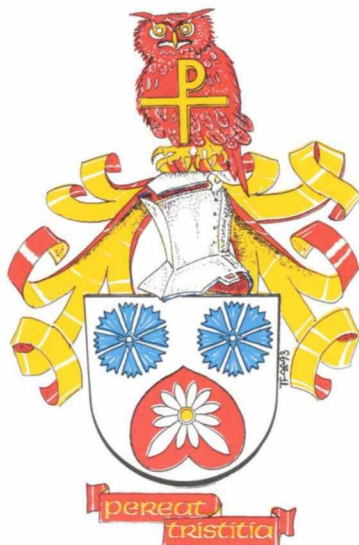
Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande naturfärgad hjort med beväpning av guld.

VALSPRÅK: In hoc scuto fidemus. (Till denna sköld sätter vi vår tillit)

Vapnet är antaget år 1993 av fil. stud. Sten Matthias Nordgren, Björneborg i Värmland, son till köpman Sten Christer Nordgren. Vapnet får föras av alla ättlingar till Sten Nordgren, vapenantagarens farfars far. Släkten härstammar ursprungligen från Östergötland. Livgrenadjären Johan Hjort (1790–1835) deltog i finska kriget 1808–09 och det tyska fälttåget 1813. Han var far till torparen och arbetaren August Hjort (1825–1905), vars son Johan August (1854–1922) år 1874 antog namnet Nordgren efter sin fäderneby Norrsten i Västra Stenby socken i Aska härad. I äktenskapet med Susanna Rubin föddes fyra barn. Från det yngsta av dessa, konduktören Sten Nordgren (1890–1984), härstammar dagens släktmedlemmar. Sten Nordgren var verksam i Otterbäcken, Amnehärad och var även ordförande i kommunfullmäktige. Hjorten syftar på namnet Hjort, svärderna på livgrenadjären och veteaxet på släktens torpare och bönder.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

PETTERSSON

SVR 475/95

SKÖLD: I silver två blå blåklintsblommor med blomknappar av silver över ett rött inverterat hjärta belagt med en prästkrage av silver med blomknapp av guld och med två blad utdragna balk- respektive ginbalksvis mot sköldfoten.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En röd berguv med beväpning av guld samt belagd med ett likarmat guld kors vars övre korsarm övergår i bokstaven P.

VALSPRÅK: Pereat tristitia! (Ned med tristessen!)

Vapnet är antaget år 1993 av fil.dr Pär Pettersson, Västerås, för sig, hustrun Lena och barnen Jonas och Niklas samt avkomlingar. Det får även användas av hustrun Lenas skrivbyrå, LP Skrivbyrå. Vapenantagarens släkt härstammar från släkten Sahlgren på farmoderns sida. Familjens färger är blåklintsblått och prästkragsvitt. Uven står för klokhet, hjärtat för kärlek och korset för hoppet. P i korset är symbol för vapenantagaren samt Pater Noster.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

RENHORN

SVR 476/95

SKÖLD: I rött en frontalt ställd renhornskrona och mellan hornen ett (grekiskt) kors, allt av silver.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En renhornskrona av silver.

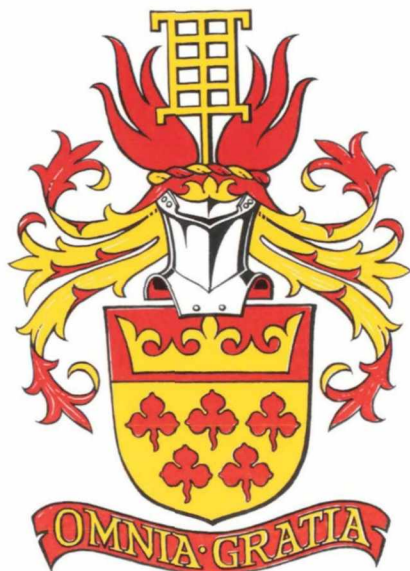
VALSPRÅK: In bonam partem. (Tyd allt till det bästa)

Vapnet är antaget år 1994 av f byrådirektören vid Rikspolisstyrelsen Nils Renhorn och hans hustru Verena, Trelleborg, för sig, familjen och efterkommande med släktnamnet samt för övriga släktmedlemmar med släktnamnet efter brisering och medgivande i varje enskilt fall. Vapnet är talande. Korset syftar på Verena Renhorns schweiziska ursprung men anspelar också på släktgrenens kyrkliga anknytning i tidigare led. Tidigast kände stamfar för den äldre norrlandsslakten Renhorn var krigsöversten Per Olofsson (omkr 1560–1608) från Skellefteå. Sonen var kronobefallningsman i Lappland och kallade sig Rehn. Dennes söner Nils (1625–66) och Zacharias (1634–88) följde exemplet men lade till ytterligare ett led och blev därmed de första i slakten med namnet Renhorn. Avkomlingen Anna Margareta Renhorn (1787–1868) förde via en av sina söner med kusinen Abraham Haeggström över släktnamnet till den yngre slakten Renhorn (antaget 1905).

KÄLLOR: Gustaf Renhorn: Forskningar om slakten Renhorn och dess personhistoria (manus); Inga Renhorn-Söderström & Ulla-Britt Wallgren: En berättelse om slakten Renhorn och dess anor sedan 1500-talet (manus).

SKANDINAVISK VAPENRULLA

KRONVALL

SVR 477/95

SKÖLD: I guld fem röda klöverblad, ordnade tre över två, och däröver en röd ginstam belagd med en krona av guld.

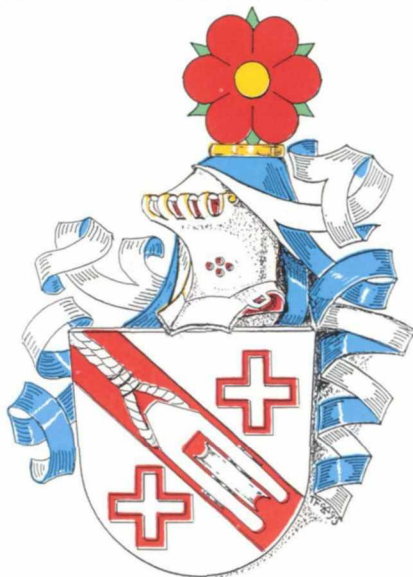
Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Mellan två röda lågor ett uppskjutande skaffförsett halster av guld.

VALSPRÅK: Omnia gratia (Allt av nåd)

Vapnet är antaget år 1993 av kyrkoherden Harald Kronvall, Sövde, för sig, familjen och efterkommande. Vapnet är talande och anspelar på släktnamnet Kronvall, vilket stammar från en knekt som kallades Kron på vällen, farbroder till vapenantagarens farfar från Ljuders socken i Kronobergs län. Klöverbladen syftar på hustruns släktnamn Klöfver, ett soldatnamn från byn Klövaryd i Ryssby socken, Kronobergs län. Hjälmprydnaden syftar på Lunds domkyrkas skyddspatron S:t Laurentius. Såväl vapenantagarens fader som morfar var präster i Lunds stift. Tinkturerna är hämtade från Smålands och Skånes landskapsvapen.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

BLOCK

SVR 478/95

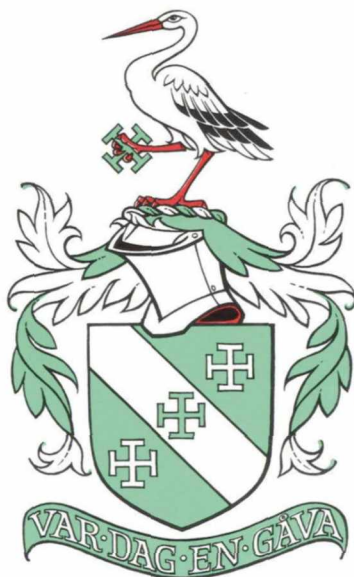
SKÖLD: I silver en röd balk belagd med ett balkvis ställt block med tågvirke, allt av silver, samt åtföljd av två röda, genombrutna grekiska kors.

Blått hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En röd sexbladig ros med blombotten av guld, stående i en liggande ring av guld.

Vapnet är antaget år 1994 av förra landstingsrådet, sjukvårdsdirektören Lars Block, Huddinge, och får även föras av hans barn och efterkommande. Släkten härstammar från Skaraborgs och Älvsborgs län. Vapnet är talande genom att blocket syftar på släktnamnet. Hjälmtäckets tinkturer är hämtade från vapenantagarens födelseort Göteborgs stad samt Bohuslän, där han verkat som landstingsråd, och korsen vill minna om vapenantagarens verksamhet inom KFUM och Röda Korset.

SKÅNDINAVISK VAPENRULLA

BYLANDER

SVR 479/95

SKÖLD: I grönt en balk av silver samt tre rättvända kryckkors ordnade i ginbalk och i motsatta tinkturer.

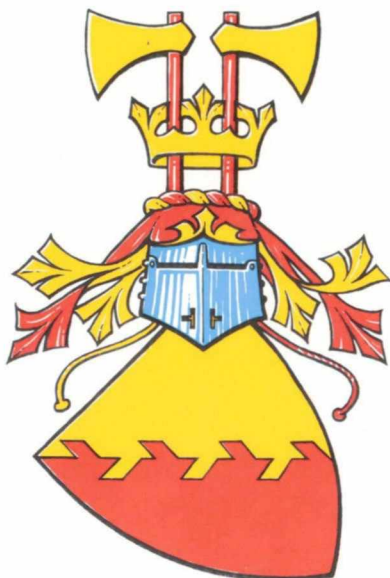
Grönt hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En stående stork av silver med svarta vingpetsar, i sin upplyfta högra klo hållande ett snedställt grönt kryckkors.

VALSPRÅK: Var dag en gåva.

Vapnet är antaget år 1989 av jur.stud. Eric Bylander, Uppsala, för sig, familjen och efterkommande med släktnamnet.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

SUNDQVIST

SVR 480/95

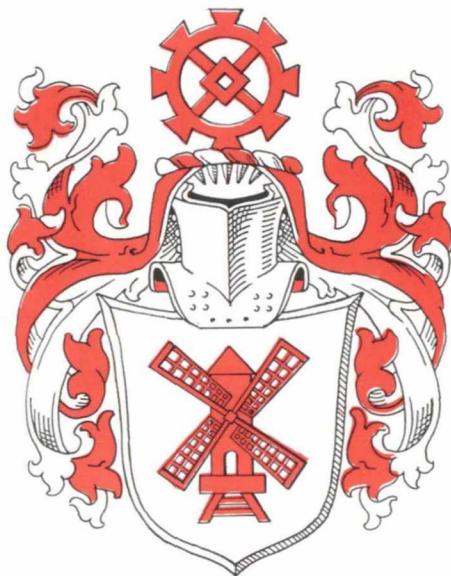
SKÖLD: Av en kvistskura styckad i guld och rött.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två utåtvända yxor av guld med röda skaft uppskjutande genom en krona av guld.

Vapnet är antaget år 1993 av silversmeden Olof Sundqvist, Uppsala, och får med vapenantagarens tillstånd föras av släktingar med släktnamnet. Vapnet är talande och kvistskuran alluderar på släktnamnet samt yxa och krona på S:t Olofs attribut. Tinkturen är såväl Uppsala ärkestifts som landskapet Upplands.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

MØLLHAUSEN

SVR 481/95

SKJOLD: I sølv felt en rød vindmølle.

Hjelmklede rødt, foret med sølv.

HJELMTEGN: Et rødt møllehjul.

Våpnet er antatt år 1994 av Martin Møllhausen, Oslo, for seg og sine etterkommere. Skjoldmerket bygger på et firmamerke for familiefirmaet, etablert i 1853. Merket har vært i bruk siden før 1930.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

HUSBLAD

SVR 482/95

SKÖLD: I svart en sparre av guld och däröver en ginstam av guld belagd med tre svarta lindblad.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

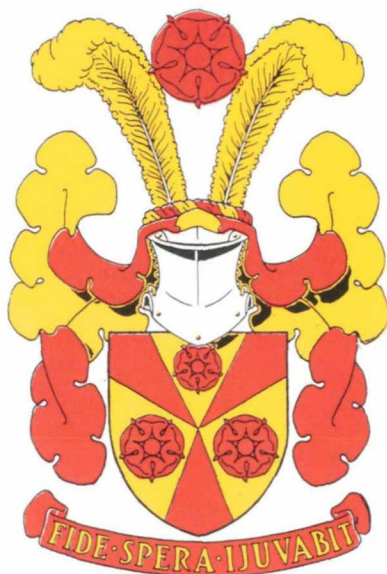
HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande svart grip med röd beväpning, i sin högra klo hållande ett svärd av guld och sin vänstra ett lindblad av guld.

VALSPRÅK: Strävan min styrka

Vapnet är antaget år 1994 av jur.stud. Roger Husblad, Uppsala, för sig och ättlingar till Johan Husblad med släktnamnet. Johan Husblad var anställd på 665 Husby, Södermanlands regemente 1783. År 1849 tog sonsonen namnet Lindblom. Namnet Husblad utdog men antogs 1992 av vapenantagaren, sjunde generation på manslinjen från Johan Husblad. Tinkturerna liksom gripen alluderar på Södermanlands landskapsvapen.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

ROSENBERG

SVR 483/95

SKÖLD: I guld tre röda strålar i trepass med spetsarna sammanstötande i mitten och åtföljda av tre röda rosor.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En röd ros mellan två strutsplymer av guld.

VALSPRÅK: Fide Spera Juvabit (Tro Hoppas och Han skall hjälpa dig)

Vapnet är antaget omkring år 1952 av postmästaren Börje Rosenberg (1911–86) och anmäles här 1995 av sonen, överstelöjtnanten Jan Rosenberg, Täby. Det får föras av avkomlingar med ingiften därest släktnamnet Rosenberg bäres. Vapenantagaren Börje Rosenberg var son till läroverksadjunkten i Helsingborg Charles Rosenberg (1872–1934) och hans maka Gieska född Adlerstam (1887–1948), adliga ätten nr 2057 vilken utslocknade år 1960. Vapnet är en brisy av denna ätts vapen sålunda att stjärnorna ersatts med rosor och tinkurförändring företagits. Vapenantagaren hade som valspråk Fide, spera, juvabit, vilket är identiskt med ätten Adlerstams medan hans äldste son, initiativtagaren till vapnets registrering, Jan Rosenberg har som valspråk Voluntas acer gladius est (Viljan är ett skarpt svärd).

SKANDINAVISK VAPENRULLA

LAUENHEIM

SVR 484/95

SKÖLD: I blått fält en borg med centraltorn åtföljt av två femuddiga stjärnor, allt guld. Blått hjälmtycke fodrat med guldhermelin och med hjälmbindel av guldhermelin och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Tre strutsplymer av guld.

Vapnet är registrerat 1995 för banktjänstemannen civilekonom Jan-Christer Lauenheim i Bryssel och föres förutom av vapenansökan även av hans föräldrar Britta och Rolf-Arne J:son Lauenheim i Stockholm. Vapnet har sitt ursprung i ett tidigare oregistrerat vapen, som visar en borg med stjärnor och med hjälmen, som har funnits inom familjen. På fädernet härstammar familjen från Uppland, och det svenska ursprunget symboliseras av tinkturen blått och guld.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

EKLUND

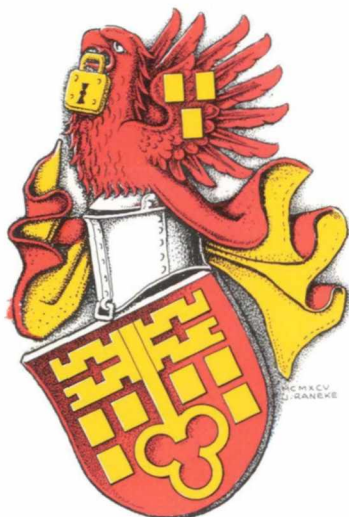
SVR 485/95

SKÖLD: I grönt fält tre sammanväxta ekollon i trepass (1, 2) med två eklöv utväxande från sköldcentrum mot båda övre sköldhörnen, allt av guld.

Grönt hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två gröna eklöv.

Vapnet är antaget år 1995 av officeren Richard Eklund, Norrtälje, för sig, fadern Lars Eklund, modern Gudrun samt syskonen Bror Fredrik och Anna Eklund. Vapnet är talande.

NIL SOLIDUM

GRZEGORZ

SVR 486/95

SKÖLD: I rött en stolpvis ställd nyckel med dubbla ax åtföljd på ömse sidor av tre biljetter (2,1), allt av guld.

Rött hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En uppkommande röd örn med ett hänglås i näbben och med vardera vingen belagd med tre biljetter (2,1), allt av guld.

VALSPRÅK: Nil solidum (Inget är beständigt)

Vapnet anmäles 1995 av Oberamtsrat vid Auswärtiges Amt i Bonn, Horst Grzegorz, Meckenheim i Tyskland, vilken för vapnet sedan 1973 och har skånsk anknytning genom hustrun Louise (född Raneke), som jämte familjens barn även har svenskt medborgarskap. Familjen äger dessutom fastighet i Vallby, Vemmenhögs härad sedan 1974. Vapnet föres förutom av familjen även av vapenansöklarens broder Hans-Jürgen Grzegorz i Potsdam, Tyskland, samt bådas efterkommande med släktnamnet. Släkten härstammar från Ostpreussen, där vapenansöklarens farfars far Jakob Grzegorz (1835–99) uppträder i Reichensee, Klein-Upalten.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

KATARINASKOLAN i Uppsala

SVR 487/95

SKÖLD: I fält kluvet i blått och rött den heliga Katarinas hjul, helt med åtta ekrar och lika många knivseggar, allt av silver, överlagt med ett mindre, utböjt kors av guld.

VALSPRÅK: EK ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ Η ΧΑΡΑ samt DE VERITATE LAETITIA
(Ur sanning glädje)

Vapnet är antaget år 1993 den 23 oktober av Heliga Katarinas Skolstiftelse för Katarinaskolan på ett förslag från Stephen Coombs, ordförande i stiftelsens styrelse. Denna fristående humanistisk-kristna skolas vapen visar hjulet, det redskap varmed en ond konung sökte döda en vis och from jungfru, Katarina av Alexandria, lärdomsanstaltarnas skyddshelgon, identisk med folkvisans Liten Karin som lades ”i en spiketunna in”. Det tvåfärgade fältet kan tolkas som en hänvisning dels till katolikers och ortodoxas samarbete i stiftelsen, dels till en kombination av tradition och förnyelse i skolans undervisning. Vapnet blasoneras på latin sålunda: *In campo a vertice bipartito caeruleo et rubro rota sanctae Catherinae octo radiis totidemque cuspidibus instructa omnis argentea cuius medio praeposita est crux minor membris in extremitates patulis aurea.*

SKANDINAVISK VAPENRULLA

COOMBS

SVR 488/95

SKÖLD: Av en vågskura delad i blått, vari en bevingad sjökentaur med pil och båge, allt av silver, och snedrutat i guld och grönt.

Blått hjälmtycke fodrat med silver och med bindel av guld och grönt.

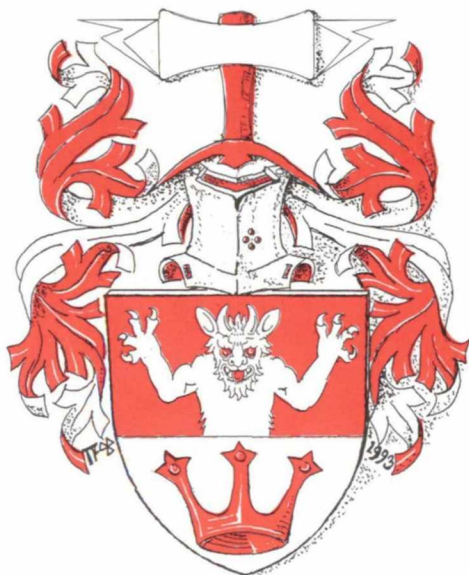
HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande bevingad yngling hållande två skalmejor, allt av guld.

VALSPRÅK: Dux aequae ac comes (Ledare likaväl som följeslagare)

Vapnet är antaget år 1994 av Stephen William Coombs, studierektor vid Katarinas skolan i Uppsala, för sitt eget bruk med förhoppning om att detta eller ett liknande vapen i framtiden måtte kunna föras av brodern Timothy John Coombs och hans familj, bosatta i Dorchester i det sydengelska grevskapet Dorset. Blasoneringen skulle på engelska lyda: *Per fess wavy azure and lozengy or and vert, in chief a winged sea centaur-sagittary argent. Crest: Over mantling azure and argent upon a wreath or and vert a winged demi-youth holding two shawms all or. Motto: Dux aequae ac comes.* Vapnets utformning hänsyftar bland annat på hemtraktens vid havet belägna kullar och dalar, *coombs*, musik (termerna *dux* och *comes* används i samband med fuga) och vår strävan att bringa de fyra elementen eller temperamenten i harmoni med varandra. I sköldfiguren förenas nämligen människan (eld), hästen (jord), fisken (vatten) och fågeln (luft). Vapnet har tecknats av Andrew Stewart Jamieson, Templecombe, England.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

TROLLECRONA

SVR 489/95

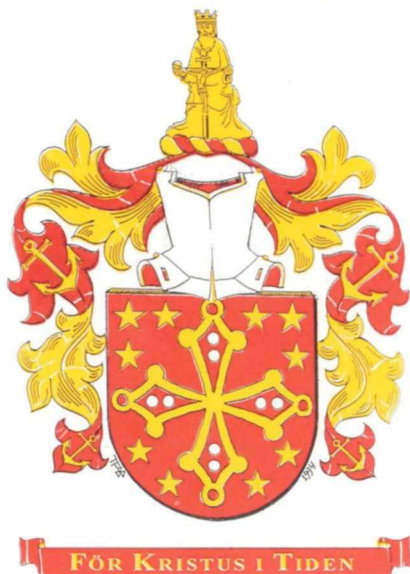
SKÖLD: Delad i rött vari ett uppkommande troll av silver med höjda armar och med röda ögon och tunga, och i silver vari en röd, trearmad krona.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En torshammare med rött skaft och huvud besatt med åskviggas av silver.

VALSPRÅK: Ek thuir á sjálfan mik. (Jag tror på mig själv.)

Vapnet är antaget år 1993 av Johann Trollecrona, Hässleholm, för sig, sina efterkommande med släktnamnet samt övriga av släkten som härstammar från Jöns Ladufogde (död 1766 i Gärdslöv) och efter vapenantagarens samtycke. Släkten härstammar på fädernet från befallningsmän och hantverkare från södra Skåne. På mödernet räknas anor från en gammal livländsk släkt som inkom till Sverige på 1600-talet. På mödernet finns en viss ryttmästare Nils Trolle från vilken vapenantagarens namn leder sitt ursprung. Forskning pågår för att utreda släktens äldsta led. Vapnet anspelar på ryttmästarens respektive vapenantagarens namn och är talande. Torshammaren illustrerar vapenantagarens intresse för nordisk mytologi.

ANCKARSTIERNA

SVR 490/95

SKÖLD: I rött ett toulouserkors av guld med yttre korsspetsar utformade som ringar och med två svävande rundlar av silver i var och en av de röda korsarmarnas längdriktning samt omsatt med tio femuddiga stjärnor av guld.

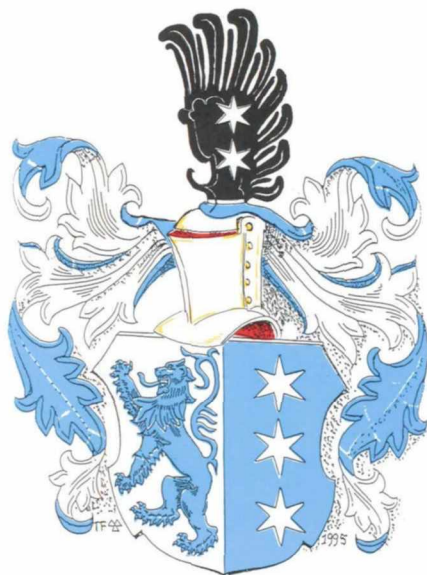
Rött hjälmtäcke besatt med ankare av guld och med foder av guld.

HJÄLMPRYDNAD: Treenighetssymbolen Nådstolen av guld.

VALSPRÅK: För Kristus i tiden.

Vapnet är antaget år 1994 av kyrkoherde David Anckarstierna, Kolshesters gård i Eksjö, preses för Nordiska Ekumeniska Sällskapet, och får föras även av hustrun Gunnie Anckarstierna. Treenighetssymbolen användes av Luther och återfinnes även som symbol för Nordiska Ekumeniska Sällskapet. Den framställs som Kristus på korset, vilket hålles av Gud Fader. På korset sitter en duva och i sin hand håller Gud en globus. Stjärnorna vill visa på ljuset och hoppet från världsaltets skapare. De åtta rundlarna i korsarmarna symboliserar de åtta saligprisningarna i Bergspredikan. Ankarna på hjälmtäcket står för hoppet. Vapnet och släktnamnet är utan samband med de utdöda ätterna Anckarstierna.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

EISENGARTEN

SVR 491/95

SKÖLD: Kluven i silver, vari ett blått lejon, och blått, vari tre sexuddiga silverstjärnor i stolpe.

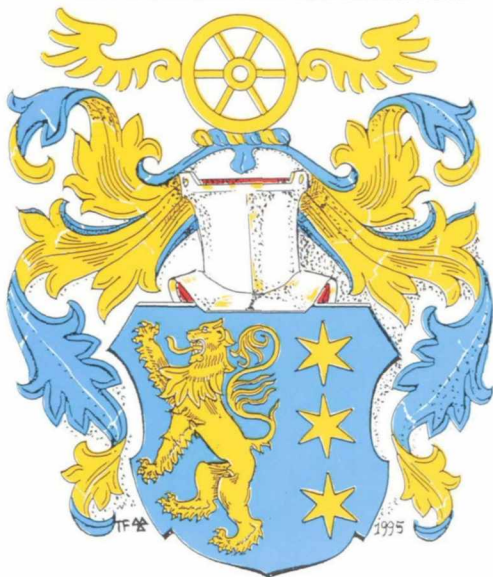
Blått hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En svart vinge belagd med två sexuddiga silverstjärnor i stolpe.

Vapnet, som använts åtminstone sedan 1800-talet inom släkten Eisengarten i Sverige, anmäls 1995 av tjänstemannen Lennart Sandell, Malmö. Dennes morfar Ernst Otto Eisengarten (1865–1942) tillhörde släkten och vapen Sandell (SVR 492/95) går tillbaka på vapen Eisengarten. Ernst Ottos broder, Hermann Eisengarten, var postsekreterare hos kejsar Wilhelm II av Preussen. En bevarad vapentavla med vapnet och här angivna tinkturer har texten ”Wappen der Familie Eisengarten ... stammt aus Schlesien”. Släktens tidigast kände medlem var Hans Eisengarten (1646–1717) i Görzbach vid Nordhausen i Sachsen. Släktmedlemmar har varit militärer. Nicolaus Eisengarten (1789–1872) från Görzbach var löjtnant i Kungliga Preussiska 12:e Husar Regimentet. Namnformen von Eisengarten har brukats inom släkten enligt uppgift från Ernst Otto Eisengartens son Valter Eisengarten. Vapnet, eventuellt sammansatt av två äldre anvapen, får föras av agnatiska ättlingar till ovan nämnde Hans Eisengarten.

LITTERATUR: Thüringischen Husaren-Regiments nr. 12 Historia, Berlin 1901 (Verlag R. Eisenschmidt).

SANDELL

SVR 492/95

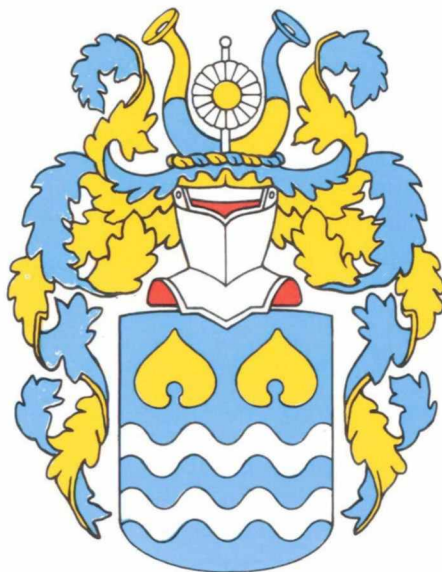
SKÖLD: I blått ett lejon dexter, åtföljt av tre sexuddiga stjärnor i stolpe sinister, allt av guld.

Blått hjälmfodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett vingat sexkrat vagnshjul av guld.

Vapnet är antaget år 1995 av tjänstemannen Lennart Sandell, Malmö, för sig och familjen samt efterkommande. Sandell är ett gesällnamn och släktmedlemmar har varit verksamma som smeder och vagnmakare. Vapenantagarens farfader, Nils Olsson Sandell, var verksam många år i Nordamerika som smed och vagnmakare. Lejonet, stjärnorna och vingarna är hämtade från vapen Eisengarten (SVR 491/95), vars tidigast kände medlem var Hans Eisengarten (1646–1717) i Görzbach, Sachsen. Vapenantagarens morfar Ernst Otto Eisengarten (1865–1942) tillhörde denna släkt vilken förde: sköld kluven i silver, vari ett blått lejon, blått vari tre sexuddiga silverstjärnor i stolpe samt blått hjälmfodrat med silver och som hjälmprydnad en svart vinge belagd med två sexuddiga silverstjärnor i stolpe. Hjälmprydnaden i vapen Sandell anspelar på vapenantagarens verksamhet inom Statens Järnvägar och på släktmedlemmar som varit vagnmakare.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

OHLSSON

SVR 493/95

SKÖLD: I blått två sjöblad av guld i bjälke över två smala bjälkar av silver bildade av vågskuror.

Blått hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två vesselhorn delade i guld/blått och blått/guld och mellan dem en silverstav besatt med en prästkrage med blombotten av guld.

Vapnet antages 1995 av ingenjören Arthur Ohlsson, Hässleholm, och får föras av vapenantagaren samt av dennes syskon Bevi Olsson, Robert Ohlsson, Sven Ohlsson och Sonja Carlsson samt deras efterkommande. Vapenantagaren och dennes syskon härstammar från ryttmästaren Per Strömfelt (d 1705) och dennes andra hustru Märta Ribbing (1659–1733). Dottern Anna Maria (f 1683) blev i äktenskap med kvartermästaren Hans Persson Reetz mor till Metta Margareta Reetz (1705–1758), som i gifftet med Jonas Andersson Urlin fick sonen, häradshövdingen Benjamin Urlin (1722–1797). Denne är mm mm mf till vapenantagaren. Släktvapnet har hämtat sjöbladen från adliga ätten Ribbings vapen och de smala ”bjälkarna” är en variation av adliga ätten Strömfelts vapen. Prästkragen i hjälmprydnaden är Skånes landskapsblomma och syftar på vapenantagarens hembygd. Adliga ätten Strömfelts ursprung är socknarna runt sjön Rymmen i Varend i Småland, där slakten levde under dryga 300 år. Anfadern Magnus Simonsson var år 1402 bosatt i Södermanland och hans sonson, den småländske väpnaren Magnus Andersson var år 1444 bosatt i Pelarne, Kalmar län, och förde ”tre böljor eller strömmar” i vapnet. Adliga ätten Ribbing är känd i Halland sedan 1200-talet.

THEUTENBERG

SVR 494/95

SKÖLD: Av tre sparrsnitt delad i guld och rött och med ett fallande skaftat sjöblad av guld under det nedre sparrsnittet.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande tillbakaseende svart varg hållande ett fallande skaftat sjöblad av guld.

VALSPRÅK: Cognitione iudiciumque (Kunskap ger styrka)

Vapnet antogs 1979 av ambassadören, professorn, juris doktorn mm Bo Folke Johnson Theutenberg. Vapnet får föras av såväl agnatiska som, oförändrat, av kognatiska efterkommande till vapenantagaren. Vapnet bygger på gammalt material inom släkten och på det medeltida Forstena-vapnet, vilket dock förändrats genom så många brisyser att det i sin nya form utgör ett helt nytt vapen. Vapenantagaren härstammar från gårdarna kring V:a Tunhems, Gärdhems, Väne-Åsakas, Vassända-Naglums och Fors kyrkor i Väne respektive Flundre härader i Västergötland (numera Trollhättans och Vänersborgs kommuner) med anknytning till Forstenaätten. Särskilt kan nämnas gårdarna Knutsbohl, Skattegården och Artorp vid kyrkan i Gärdhem, numera ruin, samt släktgårdarna kring Forstena, Bryggum och Lunden vid V:a Tunhems kyrka. Gården Knutsbohl kan påvisas i släkten i ca 20 generationer och förekommer, tillsammans med den likaså Forstenaätten tillhörande Lunden, i arvs-kifteshandling daterad i Skara den 3 mars 1401 mellan frälsesläkterna Kase¹ och Rossviksätten.² Bland innehavarna av gården Knutsbohl är vidare Lars Jöransson

SKANDINAVISK VAPENRULLA

(från vilken vapenantagaren är 13:e generationen), vilken bl a genom gårdssamband med den strax därintill belägna Forstenagården Bryggum räknar släktskap med Jöran Jöransson, en efter 1579 legitimerad son till fogden Jöran Torstensson av Forstenaätten. Vapenantagaren räknar härstamning från släkten Tysk, vilken kan beläggas i Gärdhem från 1500-talet, liksom bl a med den från Württemberg härstammande släkten Lohreman och med denna förbundna släkter i Gamla stan i Stockholm och i Uppsala. Denna härstamning syns i släktnamnet Theutenberg. Likaså räknas härstamning från släkterna Winbo, Copp, Stöltenhielm och Sparrman, vilken senare släkt utgrenat sig i släkterna Sparrfelt, Sparfelt, Sparrsköld och Palmcron. Sparrsnitten i vapen Theutenberg anknuter till flera av dessa släkters vapen. Vapenantagaren förbereder publiceringen av ett större genealogiskt arbete med utgångspunkt från släkter och gårdar i Väne härad, Västergötland. Vapnet har inför registreringen granskats av Svenska Nationalkommittén för Genealogi och Heraldik. Bild och text är utformade av Jan Raneke i samråd med vapenmäslaren.

LITTERATUR: B Johnson Theutenberg: Medeltidssläkten Tysk i Västergötland, i Heraldik i Norden, Societas Heraldica Scandinavica, København 1984; G Elgenstierna, Den introducerade svenska adelns ättartavlor, Stockholm 1925–36; J Raneke, Svenska medeltidsvapen I–III, Lund 1982–88.

1. Ragnhild Olofsdotter (Kase) firade bröllop (i hennes andra gifte) på Swansö (på gränsen mellan Mo och Redvägs härader) den 30 dec 1377 med Jöns Abjörnsson (sparre över sjöblad; i dennes troligen andra gifte), förekommande bl a på Åsaka i Vartofta härad, far till bl a Lindorm, Abjörn och Magnus Jönssöner samt till Ramfrid Jönsdotter, samtliga på Åsaka. Jöns Abjörnsson är son till Abjörn Nockesson (stjärna?), förekommande ca 1290–1344, och NN Lindormsdotter (sparre över sjöblad), med rötter i de halländska "sjöbladsförande släkterna". Det skall understrykas att inom såväl Forstena- som Vinstorpaätterna det tidigmedeltida bruket med mödernevapen – och även användandet av sk matronymika (t ex Magnus Kristinasson) – är flitigt förekommande, utvisande jämbörd mellan agnatisk och kognatisk släkt eller rent av dominans för den kognatiska sidan. Sparre över sjöbladvapnet kan sålunda beläggas i flera omgångar ha "ärvt" via möderneled. Man kan rent av tala om en tradition i detta hänseende. Beseglaren av arvskiftet år 1401 Torberg Kärling är genom sin moder Ingeborg Lindormsdotter sondotters son till Jöns Abjörnsson på Vartofta-Åsaka, liksom kusin till bröderna Hans och Brun Svenssöner (Forstenaätten); den senare farfar till ovannämnde fogde Jöran Torstensson till Forstena, Nygård, Bryggum m fl gårdar i Väne härad och på Dal.
2. Vid detta arvskifte och som beseglare av brevet uppträder riddaren Knut Uddsson av den sk Vinstorpaätten (liljebalksvapen; Vinstorpaätten var befrydad med den från 1461 kända frälsesläkten Tysk), lagmannen i Västergötland Erik Erlandsson "Sparre av Rackeby", samt Torberg Kärling (sparre), dotterson till Lindorm Jönsson av Forstenaätten (sparre över sjöblad). Då Knut Uddssons mormorsfar – den från ca 1320 i Västergötland kände Sigge Djäkn (balk) – kan beläggas ha ägt egendom i Gärdhem, kan Knutsbohl ha tillhört denne Sigge Djäkn, vilken är gift med Margareta Thomasdotter (Grip), en faster till Bo Jonsson (Grip).

REGISTER SVR 1994–1995

Vapen	Reg.nr	Utfört av
Anckarstierna	490	Tor Flensmarck
Arrhenius	473	Jan Raneke
Beer	472	Tor Flensmarck
Block	478	Tor Flensmarck
Bylander	479	Bengt Olof Kälde
Coombs	488	Andrew Stewart Jamieson
Eisengarten	491	Tor Flensmarck
Eklund	485	Tor Flensmarck
Goos	470	Jan Raneke
Grzegorz	486	Jan Raneke
Helläkoski	468	Robert de Caluwe Reijo Helläkoski
Husblad	482	Bengt Olof Kälde
Hyltén-Cavallius	464	Margareta Hyltén-Cavallius
Ingelsson	471	Krister Yderholt
Katarinaskolan i Uppsala	487	Bengt Olof Kälde
Kronvall	477	Bengt Olof Kälde
Lauenheim	484	Jan Raneke
Metzler	469	Tor Flensmarck
Möllhausen	481	Niels Garmann Johnsen
Nordgren	474	Jan Raneke
Ohlsson	493	Arthur Ohlsson
Pettersson	475	Tor Flensmarck
Renhorn	476	Jan Raneke
Rosenberg	483	Sven Sköld
Sandell	492	Tor Flensmarck
Silvegren	466	Tor Flensmarck
Sundqvist	480	Bengt Olof Kälde
Theutenberg	494	Jan Raneke
Trollencrona	489	Tor Flensmarck
Valanta	465	Reijo Helläkoski
Wenster	467	Tor Flensmarck

SKANDINAVISK VAPENRULLA

Redaktion

TOR FLENSMARCK, jur.kand

Heraldiskt råd

CHRISTER BÖKWALL, jur.kand., notarius publicus. Sverige

JAN RANEKE, fil.dr. Sverige

BENGT OLOF KÄLDE, konstnär, konservator. Sverige

NILS G BARTHOLDY, arkivar, cand.phil. Danmark

TOM C BERGROTH, antikvarie, cand.phil. Finland

KOLBJØRN EKKJE, kontorfullmektig. Norge

Utgivare

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

Redaktion

SVR, Graagården i Vä

S-291 65 Kristianstad, Sverige

Tfn 044-24 48 85

ISSN 0284-1517

AFFÄRSTRYCKERIET AB, BROBY 1995

MonitorFörlaget

FLENSMARCK
SVR 2001

